

ת"פ 35247/08/13 - מדינת ישראל נגד מנגסטו דרסו

בית משפט השלום בנתניה

28 ינואר 2015

ת"פ 35247-08-13 מדינת ישראל נ' דרסו

ת"פ 35261-08-13

בפני כב' השופטת גלית ציגלר	המאשימה
מדינת ישראל	נגד
מנגסטו דרסו	הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד וסים באדר

הנאשם בעצמו וב"כ עו"ד ליעד ידין

גזר דין

1. הנאשם הודה בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ותקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו לפי סעיפים 380 ו-273 לחוק העונשין, ועבירה של שימוש בכוח או באיומים על מנת למנוע מעצר לפי סעיף 47 (א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) (נוסח משולב), תשכ"ט - 1969.

מדובר באירוע שהתרחש בלילה של יום 19.8.13, אז הכה הנאשם - שהיה נתון תחת השפעת אלכוהול - אדם שצעד ברחוב הרצל בנתניה, הפיל אותו אל הרצפה וגרם לו פצע קרוע מעל הגבה. בהמשך, כאשר הגיעו שוטרים למקום, המשיך הנאשם להלום במתלונן, עד שהורחק על ידי השוטרים, וגם אז המשיך להשתולל, נגח את ראשו בחלון הניידת, ולאחר שהובא לתחנת משטרה ירק וחבט בחוזקה בלחיו של אחד השוטרים.

2. ב"כ המאשימה הדגיש את האופן הסתמי בו החל הנאשם להכות את המתלונן, מבלי שהיתה ביניהם הכרות כלשהי, וכן עמד על חומרת העבירות והפנה לפסיקה הקובעת מתחם ענישה שנע בין מאסר מותנה ועד שנת מאסר בפועל בגין עבירות אלה. ב"כ המאשימה הסכים כי במקרה זה נסיבותיו האישיות של הנאשם מצדיקות התחשבות, באופן שניתן להסתפק בעונש של 6 חודשי מאסר ניתן לרצותם בעבודות שירות, בצירוף מאסר אשר מותנה, פיצוי וקנס (ראה הפניה לפסיקה: ע"פ 6106/05 מ"י נ' חמדאן שקור; רע"פ 7734/12 טימור מגידור נ' מ"י; רע"פ 9347/11 בתיה ענבי נ' מ"י; רע"פ 8748/10 בדר נמירי נ' מ"י; רע"פ 4130/12 אחמד אסעד ואח' נ' מ"י).

עמוד 1

מנגד טען הסנגור, כי מדובר במי שהיה כבן 21 בעת ביצוע העבירות, שזוהי הסתבכותו הראשונה עם החוק, כשברקע נסיבות חיים לא קלות. הסנגור הדגיש את ההליך שעבר הנאשם מאז ביצוע העבירות ואת התסקיר החיובי שהתקבל בעניינו, ועתר לאמץ את המלצת שירות המבחן במלואה ולהסתפק בענישה צופה פני עתיד, בדמות מאסר על תנאי לצד של"צ משמעותי.

3. ואכן, הנאשם הופנה לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר בעניינו, ומהתסקיר שהתקבל עולה כי הנאשם כבן 23, הינו רווק שעלה ארצה מאתיופיה עם משפחתו בשנת 2007, הוא מתגורר בכפר יונה ועובד כמאבטח.

התסקיר מתאר את קורות חייו של הנאשם, שזוהי מעורבותו הראשונה בפלילים, הקשיים עימם התמודד לאורך התבגרותו, ובהם פטירת אימו בהיותו כבן שנה וחצי, גירושי אביו בשלב מאוחר יותר מאשתו השנייה, שינוי מקום מגורים בהיותו כבן 17, עזיבת לימודיו לצורך הירתמות לפרנסת המשפחה, בה הוא מסייע גם היום. התסקיר מלמד כי הנאשם שירת שירות צבאי מלא כלוחם, וכיום הוא עובד כמאבטח, וזוכה להערכה על תפקודו.

קצין המבחן התרשם כי לנאשם דפוסי צריכת אלכוהול מכשילים, אשר עומדים ברקע לביצוע העבירות, והפנה אותו למסגרת טיפולית, אך מדיווחי גורמי הטיפול עלה שהוא התקשה לשתף פעולה עם ההליך הטיפולי.

בשיחה עם קצין המבחן, התקשה הנאשם להבין את הפסול שבצריכת אלכוהול ונטל רק אחריות חלקית על ביצוע העבירות, אך עם זאת הוא הביע חרטה על המעשים, והסביר שבשל השפעת האלכוהול הוא אינו זוכר את כל פרטי האירוע, ואף לא את האלימות בה נהג כלפי השוטר, וכן ציין שכיום הוא נמנע משימוש באלכוהול.

קצין המבחן התרשם כי הנאשם גדל במסגרת משפחתית מורכבת וכי נסיבות חייו מעלות בעיות רגשיות שונות, עימן התמודד באמצעות שימוש באלכוהול, מבלי שהוא מודע לבעיה ולצורך הטיפולי שהיא מעוררת. למרות זאת מצא קצין המבחן, כי הנאשם מגלה תובנה לפסול שמעשים, שאינם מאפיינים בדרך כלל את התנהגותו, ובהתחשב בכך שאין לו עבר פלילי ובתפקודו התקין במסגרות אחרות, הרי שהסיכון להישנות המעשים הוא נמוך, ובנסיבות אלה המליץ להסתפק בהטלת צו של"צ.

4. אין צורך להכביר מילים על חומרת עבירות האלימות והסכנה הנשתקפת מהן. לכל אדם יש זכות שלא ירימו עליו יד, ולא יפגעו בו בדרכי אלימות, כאשר אינטרס ההגנה על שלמות גופו ובטחונו של אדם - אזרח או שוטר, חייבת לקבל ביטוי באמצעות מענה עונשי הולם.

הערך החברתי המוגן ביסודה של עבירת התקיפה הגורמת חבלה של ממש, הינו הזכות הבסיסית של כל אדם לשמירה על בטחונו האישי ועל גופו, וכשמדובר בעבירה של תקיפת שוטר ושימוש בכוח על מנת למנוע מעצר, יש בעבירות גם משום פגיעה בערך ההגנה על שלטון החוק, הסדר הציבורי, ביטחון הציבור והצורך לשמור על עבודתם התקינה של אלו האמונים על אכיפת החוק.

יפים לעניין זה דבריו של בית המשפט המחוזי בחיפה בע"פ 15150-11-08 אבו שקארה נ' מדינת ישראל (22.1.09):

"העבירה של תקיפת שוטרים והעלבתם הינה עבירה חמורה הפוגעת באושיות שלטון החוק. השוטרים עמלים יומם ולילה להבטיח את הסדר הציבורי ואת ביטחון הציבור ושלומם. הם חשופים לפגיעה מצד עבריינים והם יותר מכל בעל תפקיד אחר, זקוקים להגנתו של בית המשפט בכך שיכביד את ידו על מי שפוגע בהם ומעליב אותם".

על החומרה בה רואה המחוקק מעשה של תקיפת שוטרים, ניתן ללמוד גם מקביעת עונש המינימום המצוי בצידה של עבירה זו - כשסעיף 273 לחוק העונשין קובע עונש מאסר מינימלי של חודש ימים, ואין ספק כי הדבר צריך לעמוד לנגד עיני בית המשפט בגזרו את העונש.

5. הנאשם נקט באלימות באופן סתמי כלפי אדם זר שהלך לתומו ברחוב, הכה אותו בפניו וגרם לו חבלה של ממש. גם כשהגיעו למקום שוטרים, הנאשם לא נרתע מנוכחותם והמשיך בהתנהגותו האלימה כשהלם במתלונן. השוטרים עצרו את הנאשם, אך הדבר לא הפסיק את פרץ האלימות שלו, כשהוא הוסיף להשתמש בכוח, השתולל, ירק והלם בראשו בזכוכית של הניידת, ובהמשך - בעודו נתון בתחנת המשטרה - הכה בחוזקה בפניו של שוטר.

מעשים אלה מלמדים על מידה של סכנה הנשקפת ממעשיו של הנאשם, שפעל באלימות בלתי נשלטת ללא סיבה נראית לעין, והמשיך בהתנהגות בלתי מרוסנת גם בנוכחות שוטרים, דבר המבטא חוסר מורא מהחוק, ואין להתעלם מהאפשרות שהאירוע היה יכול להסתיים בצורה חמורה יותר, במיוחד במקום בו מדובר באלימות הקשורה קשר ישיר עם צריכת אלכוהול - שהינה בבחינת מכת מדינה שעל בתי המשפט לפעול כדי למגרה.

אציין כי עפ"י התסקיר, ולמרות שהנאשם הביע חרטה על מעשיו, הוא התקשה להתייחס לשימוש הפסול באלכוהול ואף התקשה לשתף פעולה עם גורמי הטיפול, כשבסופו של דבר הסתייג מההליך הטיפולי, וקיים ספק האם הוא מודע באופן מלא להשפעה השלילית שיש לאלכוהול על מעשיו, והאם הוא מסוגל לקחת אחריות ולהימנע מביצוע עבירות על רקע זה בעתיד.

בחינת מדיניות הענישה הנהוגה מעלה, כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים תקופות מאסר אשר נעו ממאסר על תנאי ועד לעונשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריה, ובמסגרת מתחם זה יש לכלול גם עבירה של שימוש בכוח על מנת למנוע מעצר.

(ראה לדוגמה: ע"פ 15150-11-08 אבו שקארה נ' מדינת ישראל (22.1.09) שם נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע על-פי הודאתו בבית משפט השלום בביצוע עבירות של תקיפת שוטר כדי להכשילו במילוי תפקידו, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, תקיפה סתם וגניבה ונגזר עליו הנאשם עונש מאסר למשך 8 חודשים; ת"פ 18975-07-11 מדינת ישראל נ' שאדי (14.7.13) הורשע נאשם לאחר ניהול הוכחות בעבירות של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, תקיפה הגורמת חבלה של ממש וסיוע לבריה, ונגזר עליו עונש של 6 חודשים מאסר לריצוי בעבודות שירות; רע"פ 7734/12 מגידוב נ' מדינת ישראל (28.10.12) שם נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם נעדר עבר פלילי שהורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ונגזר עליו עונש של 11 חודשי מאסר בפועל).

6. לאחר שבחנתי את הנסיבות שביסוד כל אחד מהאירועים, ובהן טיב העבירות, הנזק שנגרם כתוצאה

מהן למתלונן, העובדה כי לא גובשה בעניינו של הנאשם כל המלצה טיפולית ולא ניתן להצביע על אינטרס שיקומי אחר, וכן בהתחשב במדיניות הענישה הנוהגת ובעמדת התביעה בכל הקשור למתחמי הענישה, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם במקרה זה נע בין מאסר על תנאי ועד שנת מאסר מאחורי סורג ובריח, תלוי בטיב האלימות ובתוצאותיה.

7. לצד חומרת האירועים, יש לשקול את הנסיבות אשר עומדת לזכותו של הנאשם, והן אינן מעטות.

הנאשם ללא עבר פלילי, וזוהי הסתבכותו הראשונה עם החוק.

הנאשם הודה בכתב האישום שתוקן לקולא, ובכך חסך זמן יקר ואת הצורך בעדויותיהם של המעורבים, ובהם עדויות המתלונן והשוטר.

הנאשם הביע חרטה על המעשים, ואני תקווה שאכן הפנים את חומרת העבירות שביצע.

הנאשם היה נתון במעצר מספר ימים, וגם שהה במעצר בית מלא למעלה מחודש ולאחר מכן בתנאים מגבילים, אותם לא הפר, כשניתן להניח שתקופות אלו לא היו קלות עבורו, ויש בהן משום ענישה מסוימת שהשפיעה על הנאשם.

שקלתי גם נסיבות חייו הלא פשוטות של הנאשם, שמגיל צעיר דואג לפרנסת המשפחה, ושלמרות המשברים השונים שעבר לאורך חייו הצליח לתפקד באופן תקין במסגרות שונות, השלים שירות צבאי ביחידה קרבית, המשיך בשירות מילואים, ומתמיד בעבודתו הנוכחית, בגינה הוא זוכה להערכה. גם גילו הצעיר של הנאשם נזקף לזכותו. אציין, כי גם התביעה לא ביקשה להחמיר עם הנאשם יתר על המידה, וביקשה להסתפק בעונש מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות, כשעתירתה היתה לרף העליון של אפשרות זו.

8. בחנתי את כלל הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ובנאשם, לרבות כל השיקולים העומדים לזכותו, ולא מצאתי כי זהו המקרה בו ניתן לקבל המלצת שירות המבחן לעונש צופה פני עתיד ושל"צ, כאשר חומרת המעשים, התמשכותם ותוצאתם אינה מאפשרת לוותר במקרה זה על ענישה ממשית, ולפיכך, אני גוזרת עליו את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה.

ב. 5 חודשי מאסר על תנאי, לתקופה של שלוש שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור איזה מהעבירות בהן הורשע, או כל עבירת אלימות (למעט איומים), או עבירות כלפי שוטרים.

ג. הנאשם ישלם למתלונן עת/2, פיצוי בסך 1,500 ₪. הסכום יופקד בקופת בית המשפט ב- 5 תשלומים החל מיום 10.2.15 עד 10.6.15 ובכל 10 לכל חודש שלאחריו.

ד. קנס בסך 1,000 ₪, שישולם עד ליום 15.7.15.

לא ישולם הקנס במועדו, ירצה הנאשם 30 ימי מאסר תמורתו.

ניתנה והודעה היום ח' שבט תשע"ה, 28/01/2015 במעמד הנוכחים.

גלית ציגלר , שופטת

החלטה

בהמשך לגזר הדין לעיל אני מורה כי הנאשם ירצה את עבודות השירות בעמותת "אלוין- מעש" בכפר יונה ליד צומת בית ליד. הנאשם יעבוד חמישה ימים בשבוע 8 וחצי שעות בכל יום.

תשומת לב הנאשם כי עליו לעדכן את הממונה בכל שינוי בכתובתו, אם יהיה כזה, ועליו לדעת כי יתכנו ביקורי פתע וכל הפרה מצידו עלולה להביא להפסקה מינהלית ולריצוי עונש מאסר בפועל.

תחילת עבודות השירות ביום 15.2.15 ויש להתייבב בתחילת העבודות במפקדת מחוז מרכז יחידת עבודות שירות ברמלה, בשעה 08:00 בבוקר.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום ח' שבט תשע"ה, 28/01/2015 במעמד הנוכחים.

גלית ציגלר , שופטת